

Een man met een regenboogtrui en een brede kerel zitten samen aan een cafétafel met een ouderwets kleedje erover.

Man met regenboogtrui:

“Ik heb een regenboogtrui aan Henk!”

Henk:

“Ja, dus?”

Man met regenboogtrui:

“Vind je m niet mooi?”

Henk:

“Nee, ik vind m lelijk.”

Man met regenboogtrui:

“Nou, lekker dan.”

Henk:

“Patatje?”

Man met regenboogtrui:

“Nee, ik heb net gegeten, zullen we maar een biertje doen dan?”

Henk:

“Lekker, bitterballetjes ernaast, genieten. Feyenoord nog gezien?”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man met een regenboogtrui”

Henk:

“Wat?”

Man met regenboogtrui:

“Zie je dat niet?”

Henk:

“Wat?”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man met een regenboogtrui!”

Henk:

“Ja, hoor. Doe effe normaal.”

Man met regenboogtrui:

“Maar ik *bén* toch een man met een regenboogtrui?”

Henk:

“Ga je nou nog bier halen of hoe zit dat?”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man die bier gaat halen.”

Henk:

“Ja, en ik ben een man die dorst heeft.”

Man met regenboogtrui gaat bier halen.

Henk (tegen het publiek):

“Kijk, ik weet ook wel dat we niet in een café zitten, maar dan hoeft ie nog niet zo raar te gaan zitten doen.....homo.....Feyenoord nog gezien? (*publiek*) Ho ho ho, jullie zijn het publiek, he. Straks komt “de man met de regenboogtrui” (*maakt aanhalingstekensgebaar*) terug, dan gaat ie helemáál raar lopen doen. Dan heeft ie nog meer toeschouwers...homo.”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben de man die het bier komt brengen.”

Henk:

“Dé man? Je bent één man die bier komt brengen. Kan je ook nog wat anders zeggen dan alleen ‘ik ben een man die...’, of niet?!”

Stilte, drinken bier.

Man met regenboogtrui:

“Nu zeg ik weer wat.”

Henk:

“Jezus!”

Man met regenboogtrui:

“Leefde van 0 tot 33 DC”

Henk:

“DC?”

Man met regenboogtrui:

“During Christ”

Henk:

“Haha.”

Stilte, drinken bier

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man...”

Henk:

“JAHAAA!!!”

Stilte, drinken bier

Vrouw met conductriceoutfit komt binnen.

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ik ben een vrouw met een conductriceoutfit.”

Henk:

“What the f...?!”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man met een regenboogtrui.”

Schudden handen. Kijken Henk afwachtend aan.

Henk:

zucht “Ik ben Henk.”

Schudden handen

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ik ben een vrouw die wel een wijntje lust.”

Henk:

“Nou, it’s your lucky day want hier naast me zit een man die heel goed bier en wijn kan halen.”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man met een regenboogtrui”

Henk:

“Ga je een wijntje voor mevrouw halen of niet?”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man die een wijntje gaat halen.

Henk grinnikt.

Vrouw met conductriceoutfit:

“Feyenoord nog gezien?”

Henk (verbaasd):

“Ja, was niet best he?”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Geen idee, ik vroeg het uit beleefdheid.”

Henk:

“Uit beleefdheid?! Uit beleefdheid zeg je “kutweer vandaag he” of vraag je hoe ik die man met die regenboogtrui eigenlijk ken.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Hoe ken je die man met de regenboogtrui eigenlijk?”

Henk:

“Van het paardrijden.” *Schrikt van zichzelf.* “Wat?!”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ja, je zei het echt.”

Henk:

“Ik rij helemaal geen paard!”

Man met regenboogtrui:

“Henk is een man die geen paard rijdt.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“niet paardrijdt. Henk is een man die níet paardrijdt.”

Man met regenboogtrui:

“Dat zei ik toch?”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Je zei: ‘géén paard rijdt, Henk is een man die géén paard rijdt”

Man met regenboogtrui:

“Je rijdt toch ook geen paard, Henk?”

Henk:

Zucht “Nee, ik ben een man die geen paard rijdt”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Níet paardrijdt, je bent een man die niet paard...”

Henk:

“JAJOH! Ik ben een man die NIET paardrijdt en geen Nederlands heeft gestudeerd. Heeft jou trouwens ook niet veel goeds gebracht met je conductriceoutfit.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ik ben een vrouw met een conductriceoutfit”

Man met regenboogtrui:

“Ik ben een man met een regenboogtrui.”

Henk:

“JAHAA! En ik ben Henk, en daar zit het publiek en alles wat wij zeggen is allemaal door iemand opgeschreven, hâhâhâ!”

Man met regenboogtrui:

“Wat zeg je nou? Alles wat wij zeggen is door iemand opgeschreven?”

Henk:

Zucht “Ja, jij bent “een man die op het toneel zegt wat iemand anders heeft opgeschreven”(maakt aanhalingstekensgebaar), nou goed?”

Vrouw met conductriceoutfit

“Wie zit dat dan op te schrijven?”

Henk:

“Niemand zit het op te schrijven, het ís al opgeschreven, in het script, we zijn aan het “actéren” (maakt aanhalingstekensgebaar).”

Man met regenboogtrui:

“Dus wat ik nu zeg is door iemand van tevoren opgeschreven?”

Henk:

Zucht “Ja”

Vrouw met regenboogtrui:

“En dit ook?”

Henk:

“Ja”

Man met regenboogtrui:

“En dit ook?”

Henk (cynisch):

“Nee, dat niet, dat hebben we net tijdens de doorloop zelf bedacht.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Dat moet je niet zeggen!”

Henk:

“Ja, dat moest ik wel zeggen, dat stond in het script.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Echt!? Dát ook!?”

Henk:

“Ja tuurlijk”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Wow!”

Henk:

“Jezus, wat een kutstuk. Waarom deed ik hier ook alweer aan mee?”

Man met regenboogtrui:

“Omdat je geld nodig had.”

Henk:

“Helemaal niet, omdat ik de schrijver geweldig vind.”

Man met regenboogtrui:

“Ja, dat weet ik wel, maar dat zouden we toch niet zeggen.”

Henk:

“Hoezo niet?”

Man met regenboogtrui:

“Omdat het dan net lijkt of de schrijver zichzelf helemaal te gek vind.”

Henk:

“Ja nou, dat is toch ook zo?”

Man met regenboogtrui:

“Ja, maar dat hoeven we dan toch niet hier te zeggen?”

Henk:

“Wel als hij het heeft opgeschreven.”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Dat zou raar zijn!”

Henk:

“Het is zo!”

Man met regenboogtrui:

“Maar, dan heeft ie het dus wel echt opgeschreven? Dat ie zichzelf zo geweldig vind?”

Henk:

“JA!”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Wat een eikel!”

Henk:

Diepe zucht “Nee!!! Juist niet!!! Geniaal!!!”

Man met regenboogtrui:

“Maar dat doe je toch niet. Over jezelf zeggen dat je geniaal bent?”

Henk:

“Nee, daarom zeg jíj het ook! Briljant toch?!”

Man met regenboogtrui:

“Maar dit stuk gaat verder helemaal nérgens over?!”

Henk:

“Dat zeg jíj”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Dus ik sta hier alleen maar om te bewijzen hoe geniaal de schrijver van dit stuk is?”

Henk:

“PRECIES!”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Niet eens ook maar een heel klein beetje ook om emoties los te maken, of een boodschap uit te dragen?”

Henk:

“NEE!”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Maar dan ben ik gewoon een soort hoer!”

Henk:

“PRECIE...ehhh...nou ja...”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ja, als ik doe wat iemand wil dat ik doe alleen maar voor geld en ter verheerlijking van diegene, niet omdat ik het zelf ook wil, dan is dat toch een soort prostitutie.”

Man met regenboogtrui:

“Nou, dan is een kantoorbaan ook prostitutie. Het gaat er toch maar om of je het gevoel hebt dat je nuttig bezig bent?”

Henk:

“Ik zeg niks...(denkt hier even over na)...HA! Geniaal!”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Ja maar, als dat het enige is dat er toe doet, dat je je nuttig voelt, dan zijn er toch helemaal geen waarden meer waaraan je dingen kunt meten.”

Man met regenboogtrui:

“Nee, alleen je eigenwaarde”

Stilte, denken na.

Vrouw met conductriceoutfit:

“Gek, ik weet niet of dat nou een sombere of een vrolijk idee is.”

Henk:

“Wat? Poep?” Giechelt.

Vrouw en man:

WAT!?

Henk:

“Ja, ik denk dat ie het wat te serieus vond worden.”

Man en vrouw:

“Wie?”

Henk:

“De schrijver!”

Man en vrouw:

“Waarvan?”

Henk:

“Wat denken jullie zelf?”

stilte

TEGELIJK

Vrouw en man: Nou, ik denk eigenlijk ‘wat is het hier warm (enz. Dit vullen de acteurs zelf in met wat ze op dat moment denken)

Henk kijkt om naar de schrijver en maakt een gebaar van “Waar slaat dit op?!”

De schrijver maakt een gebaar van “Ja, sorry, ik weet het ook niet meer!”

Henk en de schrijver blijven in gebaren discussieren terwijl de acteurs nog doorgaan met hun eigen gedachten. Dan staat Henk plots op en loopt naar het hokje van de schrijver, duwt hem opzij en gaat zelf zitten schrijven, de schrijver is eerst verbouwereerd maar ziet dan wat Henk probeert te doen en probeert aanwijzingen te geven, maar daar heeft Henk geen zin in en hij duwt de schrijver uit zijn hokje het podium op. De schrijver staat nu plots op het podium en kijkt angstig naar het publiek en naar Henk. De man en de vrouw kijken verbouwereerd naar de schrijver. De schrijver kijkt ze aan en naar het publiek en wederom angstig naar Henk. Henk maakt een “maak je geen zorgen gebaar” en schrijft verder. Een pistool zakt van het plafond naar beneden in de handen van de schrijver die naar Henk kijkt en het op zijn aangeven dan maar aanpakt.

De schrijver (aarzelend):

“Ik...Ik ben de schrijver van dit stuk en dit is een overval!?”

Vrouw met conductriceoutfit:

“Een overval?”

De schrijver kijkt naar Henk. Henk streept door en schrijft.

De schrijver:

“Ik bedoel: “Heb vrees vermaledijden! Jullie laatste uur heeft geslagen!”

Man met regenboogtrui:

“VERMALEDIJDEN?! Zit je uit de Suske en Wiske te citeren ofzo?!”

Henk legt beschaamd een Suske en Wiske album weg en schrijft verder.

De Schrijver:

“Zo kan het niet langer, jullie maken mij te schande!”

Vrouw:

“Wij jou?! Wat dacht je van onze reputatie!? Wat is dit voor wanvertoning!?”

Schrijver (heel slecht acterend):

“Hou je mond! Dit is mijn stuk! Jullie hebben mijn blazen bevuurd!”

Man:

“WAT!?!?”

Schrijver kijkt naar Henk. Henk krast door en herschrijft.

Schrijver:

“Jullie gooien mijn naam te grabbel!”

Man en vrouw lachen schrijver uit. Henk kijkt kwaad en schrijft ziedend. Man en vrouw krijgen plots hevige pijnen.

Man: AU mn piemel!!!

Vrouw: AU mn kut!!!!

Schrijver kijkt om naar Henk (cynisch):

“Sterk, héél sterk.”

*Henk wijst boos op zijn papier. De schrijver maakt een gebaar van “Ja, wat wil je.”
Henk schrijft snel een woord. Schrijver zegt:*

“Sorry Henk, het spijt me.”

Schrijver:

“Dus! Wat zijn jullie laatste woorden?”

Man en vrouw kijken elkaar aan, nu toch echt bang, en dan de schrijver en dan Henk. Henk denkt na en weet niets te schrijven. Henk raakt in paniek. De acteurs staan stil. Henk steekt nerveus een sigaret op en begint weer te schrijven met bezweet voorhoofd. Er klinkt fanfaremuziek en de schrijver en acteurs doen een musicalafscheidsdans. Henk kijkt dit even aan en denkt “nee”. Krast door, de muziek stopt. Schrijft verder.

Schrijver:

“Jullie zetten mijn eer op het spel! Jullie laten me geen keus! Jullie...eh...”

Henk krast driftig, het spel van de acteurs valt weer stil en Henk kijkt wanhopig de zaal in en omhoog naar God. Dan krijgt hij een idee en schrijft verder.

Schrijver:

“Ik walg van jullie, jullie zijn mijn teksten niet waardig, uit mijn ogen en waag het niet om ooit nog het podium te betreden.”

Vluchten weg. Schrijver draait zich om naar Henk:

“Maar jij. Jij hebt het echt te bont gemaakt vriend! Dat denkt dat het zomaar de macht over kan nemen, een coup du toneel kan plegen!”

Henk schrijft maniakaal.

“Dat je wigenhandog het sript kan binvloeden, jezelf zomar ineen scrijver van dit rhaal meken, masr dat gaat zomasr niet mannetje, dat gaat zoma..... aa.....a.a.....aa.a...”

Henk blaast nerveus op zijn pen en krast. Blaast nog eens.

De schrijver kijkt dit even aan en trekt snel uit zijn achterzak een blocnote en schrijft.

Schrijver:

“...zomaar niet! Hahaha. Daar had je geen rekening mee gehouden he!”

Schrijft

Henk komt uit het hokje.

De schrijver schrijft driftig.

Henk:

“Het spijt me meester, ik weet niet wat ik deed, ik ben ú niet waardig.”

Valt op zijn knieën.

“Vergeef me, alstublieft, u bent alles wat ik heb, zonder u ben ik niets.”

Schrijver:

“Zonder mij!!?? Ik ben heel goed te missen, bedank eerder je collega's! Zonder hen zou was je nergens!”

Man en vrouw worden in normale kleding het podium opgereden zittend aan een bureau met een laptop, onderwijl elkaar aanwijzigingen gevend.

Schrijver:

“Zij zijn die genieën waar je zo hoog over zou moeten opgeven, niet ik! Ik ben niets! Ik ben niemand! Ik ben slechts jouw ideaalbeeld van een schrijver, en jij bent slechts de twijfel van de daadwerkelijke schrijvers van dit verhaal, van hen!

Wijst naar de man en vrouw.

“Jij bent het karakter dat om zeep geholpen moet worden. Want zolang jij er nog bent is er twijfel onzekerheid, een open einde.”

Henk:

“Maar wat gebeurt er dan als ik nu sterf, wat heeft dat dan voor zin?”

Schrijver:

“We zullen zien.”

Schrijver schiet Henk neer. Henk wordt van het podium gesleept, een catheder het podium op, de schrijver doet snel een colbertje en stropdas aan en gaat achter de catheder staan.

Schrijver:

“Henk was een man die geen paard reed. Niet paardreed moet ik zeggen. Laten we hem vooral zo blijven herinneren.”

Draait zich om naar de man en vrouw en zegt:

“Dankuwel!”

Schrijver gaat af. Man en vrouw nemen het applaus in ontvangst.